

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
conselltributari@bcn.cat

Expedient: 1/24

Expedient de gestió: 2021RCAL---

Matrícula:2021/...

Recurrent: CCCSA

Tribut: Impost sobre activitats econòmiques

Objecte tributari:...

Quota:140.642,86 euros

Data de presentació del recurs: 15/10/2021

El Consell Tributari, reunit en sessió de 24 d'abril de 2024, coneixent del recurs presentat per CCCSA, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

- 1.- La societat interessada interposa recurs d'alçada contra el rebut de padró de l'impost sobre activitats econòmiques (d'ara endavant, IAE) amb núm. de rebut EE2021.... corresponent a l'exercici 2021.

- 2.-Succintament, la recurrent al·lega no estar suficientment justificada la categoria fiscal i l'índex de situació atribuïts a uns determinats números del carrer ... de Barcelona, els corresponents a la ubicació del local comercial. En conseqüència, sol·liciten la declaració de nul·litat de ple dret del rebut de l'IAE esmentat anteriorment.

- 3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda (IMH) es desprèn la relació de fets següent:

- La societat CCCSA, consta d'alta a la matrícula de l'IAE a l'exercici de les activitats de l'epígraf 661.2 (Comerç menor a hipermercats), amb domicili de l'activitat al carrer ..., de la ciutat de Barcelona.

- Les quotes de l'impost sobre activitats econòmiques corresponents a l'exercici 2021 es van notificar de forma col·lectiva mitjançant edicte publicat al Butlletí Oficial de la Província el dia 26.08.2021. S'indicava que el darrer dia del període voluntari de pagament per als rebuts domiciliats era el dia 23 de desembre de 2021.

- En data 15 d'octubre de 2021 la interessada interposa recurs d'alçada contra el rebut de padró de l'IAE esmentat anteriorment.

- Consultada la base de dades de recaptació municipal, el rebut de padró objecte de la present resolució consta pagat.

4.- L' Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En el present cas, procedeix l'admissió del recurs d'alçada, ja que ha estat presentat dins el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la finalització del període voluntari de pagament establert a l'edicte d'aprovació del padró de contribuents de l'IAE per a l'exercici 2021.

Tot això, segons prescriu l'article 46.1 de la Llei 1/2006, del 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, i l'art. 14.2 c) del RD Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, posat en relació amb l'article 223.1 paràgraf 2n de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i l'article 188.2 de l'Ordenança fiscal general per als deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva.

Segon.- L'article 87 del text refós de la Llei d'hisendes locals (d'ara endavant, TRLHL) disposa que:

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
conselltributari@bcn.cat

“los ayuntamientos podrán establecer una escala de coeficientes que pondere la situación física del local dentro de cada término municipal, atendiendo a la categoría de la calle en que radique”.

En aplicació de la previsió esmentada, l'apartat tercer de l'article 5 de l'Ordenança fiscal 1.4 reguladora de l'IAE estableix 7 categories diferents dels carrers de la ciutat. Així, doncs, es determina que les categories dels carrers es comprenen entre la categoria A i la categoria F, a més de les zones industrials consolidades. Aquestes categories tenen assignat un coeficient de ponderació que es va incrementant a mesura que més alta és la categoria fiscal del carrer en qüestió, sent la A la categoria més alta i la F la més baixa.

L'article esmentat també estableix que la classificació de les diferents vies públiques de la ciutat queda determinada d'acord amb l'annex de l'Ordenança fiscal 1.4.

Tercer- L'IMH assenyala, a la proposta de resolució incorporada a l'expedient, que:

“L'annex de l'Ordenança Fiscal 1.4 esmentat al fonament jurídic anterior va ser publicat l'any 2012. Aquest annex preveu que els números... del carrer... tindran assignada la categoria fiscal A. Aquesta assignació es justifica pel fet que aquests números coincideixen amb el Centre Comercial.... Atès que es tracta d'un punt de gran concurrència es considera que el coeficient de situació que cal aplicar en aquest cas és el de més categoria. La resta de números del carrer... no es corresponen amb un centre comercial, motiu pel qual la categoria assignada varia entre les lletres B, C i D. En aquest mateix sentit, la justificació de la divisió del carrer... en diferents trams amb diferents categories fiscals respon a allò esmentat anteriorment. No és coherent que la categoria fiscal d'un gran centre comercial com és el de... sigui la mateixa que la d'un tram residencial com pot ser el dels primers números del carrer.

A l'informe emès per la Coordinació de Taxes del Departament de Gestió Tributària de l'Institut Municipal d'Hisenda, que es troba annexat a l'expedient administratiu, es fa constar el que s'ha exposat amb anterioritat. Això és, segons consta a les bases de

dades de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona i d'acord amb els mapes de categories fiscals dels carrers aprovats per l'Ajuntament de Barcelona l'abril de 1999, les vies públiques que delimiten el centre comercial... corresponen a la categoria fiscal A”.

El Consell Tributari s'ha pronunciat reiteradament sobre les qüestions plantejades per l'interessat a l'escrit d'interposició del recurs. En particular, sobre l'assignació de la categoria dels carrers i l'establiment dels índexs de situació, es va resoldre, en el dictamen de data 25.02.2004, emès respecte de l'expedient 698/2003, que:

“Tot i això, la veritat és que la racionalitat en l'assignació dels índexs de situació que exigeix la sentència del Tribunal Suprem de 27 d'abril de 2001, així com les sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 23 de gener de 2002 i del Tribunal Superior de Justícia de Balears de 23 de maig de 2003, al·legades per la recurrent, no determina necessàriament l'assignació d'una mateixa categoria i, per tant, d'un mateix índex de situació a tots els trams o tots els números d'un mateix carrer, circumstància que estarà justificada o no en funció de la identitat o disparitat de les característiques físiques i de l'entorn de la totalitat de la via pública de què es tracti.

En el present cas, consultat el plànol de la ciutat, s'adverteix que el passeig de ... constitueix una via nova i diferent del carrer de ..., encara que sigui prolongació d'aquesta, ja que té unes característiques totalment diferents des del punt de vista urbanístic a les d'aquest carrer, en què es troben els números que tenen la categoria D, justificant la diferent categoria que li ha estat assignada paràmetres com ara, entre d'altres, la densitat comercial i el tipus d'activitats desenvolupades, conforme es desprèn dels estudis i criteris generals utilitzats el 1992 per a la determinació de les categories dels carrers de la ciutat a efectes del nou impost sobre activitats econòmiques, ja que no es pot oblidar que amb front a pràcticament tota l'extensió del passeig de ... al costat dels números parells -al dels imparells no hi ha edificacions- es troba el gran centre comercial de... on té els seus locals la recurrent.”

Respecte de la manca de motivació dels índexs de situació cal assenyalar que, tal com indica el recurrent, “els índexs de situació han de, en tot cas, estar motivats i determinats conforme a “criteris raonats i raonables on els principis de capacitat econòmica i proporcionalitat siguin, per suposat, tinguts en compte”.” En efecte, aquests principis han de ser tinguts en

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
conselltributari@bcn.cat

compte en tota la regulació dels tributs però no és suficient la seva sola invocació per declarar que hagin estat vulnerats i que, en conseqüència, s'hagin d'anul·lar els actes de liquidació corresponents.

Així ha assenyalat el Consell Tributari que, en el dictamen de 29 de juny de 2005 de l'expedient 925/4, declara que:

“Finalment, cal afegir que, com la pròpia recurrent admet, l'Ajuntament de Barcelona, en establir en aquest cas el coeficient de situació en un 3.3, s'ha produït dins dels límits mínim i màxim, de 0.4 i 3.8, que estableix l'art. 88.3 LHL en la seva nova redacció, per la qual cosa cap retret s'ha d'oposar a la liquidació practicada per aquest motiu, sobretot quan no s'al·lega ni molt menys es justifica que aquest coeficient de situació fos fruit de l'arbitrarietat o s'hagués fixat amb desviació de poder”.

En particular, l'interessat, després d'assenyalar la manca de motivació de l'ordenança, fa referència a la necessària adequació d'aquesta última als principis constitucionals esmentats sense que en cap cas justifiqui cap d'aquestes al·legacions i, com s'ha dit, la sola invocació de la seva possible vulneració no comporta aparellada l'anul·lació d'una liquidació, sobretot quan no s'observa, en els termes considerats pel mateix Consell en els dictàmens parcialment transcrits, cap mena d'il·legalitat. I, tal com es considera al dictamen de 27 de febrer de 1995, expedient 672/94, *“Respecte de la manca de motivació de l'ordenança fiscal quant a l'aplicació dels índexs de situació, cal entendre que en el cas de les normes (i l'Ordenança ho és) la garantia que suposa conèixer els motius que van guiar a la Administració en la seva decisió, es trasllada a la regulació del procediment d'elaboració de les mateixes, en què consten les dades rellevants que guien la decisió final. Per tant, aprovades les ordenances complint els requisits dels arts. 15 a 19 de la Llei reguladora de les hisendes locals, és procedent entendre que no hi ha vicis de forma ni falta l'element de la motivació”.*

Les consideracions anteriors són aplicables al supòsit que ara s'analitza.

Per això, i coincidint amb la proposta de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs d'alçada interposat.